

[Undervisningsministeren.]

at oprette Ungdomsskoler i Landkommunerne og i det hele taget virke for Udviklingen af al Ungdomsundervisning, særlig ogsaa Undervisningen efter Aftenskoleloven. Oprettelsen af saadanne Nævn har ofte været nævnt som ønskelig, og det er min Tro, at de vil kunne faa megen Betydning for Udviklingen af Ungdomsundervisningen paa Landet og Iværksættelse af Undervisning i de Egne af Landet, hvor en saadan Undervisning har vanskeligt ved at komme til Udfoldelse.

Som Lærere i Ungdomsskolen vil man ikke i Almindelighed kunne gøre Regning paa at benytte faste Lærere, men kun Lærere, der har deres Hovederhverv andetsteds. Det almindelige maa sikkert blive, at Undervisningen besørges af Lærere i Folkeskolen, men det vil være meget ønskeligt, om ogsaa Mænd fra det praktiske Erhvervsliv med pædagogisk Forstaaelse og Interesse vil se det som en Opgave og føle det som en Tilfredsstillelse at medvirke til Opdragelse og Uddannelse af den Ungdom, som de beskæftiger.

Lærerlønnen skal fastsættes paa Ungdomsskolens Skoleplan og kan derfor i og for sig fastsættes forskelligt fra Sted til Sted, men ved Fastsættelsen af Tilskuddets Størrelse i § 18 er der som det almindelige regnet med en Lærerløn af 4 Kr. pr. Time, hvilket paa det nærmeste svarer til Gennemsnitslønnen for en Lærer i Mellem- og Realskoler efter Lærerlønningslovens § 35.

Udgifterne ved Ungdomsskolerne er i §§ 16—18 foreslaaet fordelt mellem Staten og Kommunerne, saa at Kommunerne stiller Lokaler til Raadighed, medens Udgifterne til Undervisningsmidler og Lærerløn fordeles mellem Stat og Kommune. Af en Lærerløn paa 4 Kr. pr. Time betaler Staten til Dagungdomsskoler de 3 Kr. og til Afteningdomsskoler de 2 Kr., idet man herigenem vil tilskynde til Oprettelse af Ungdomsskoler med Dagundervisning. Paa tilsvarende Maade som til Dagungdomsskoler betaler Staten til Ungdomskostskoler $\frac{3}{4}$ af Lærerlønnen og yder her tillige Tilskud til Dækning af Lokaleudgifter.

I § 21 er der givet Regler om Tilskud til private Ungdomsskoler, der i det væsentlige ligestiller dem med kommunale Ungdomsskoler.

§§ 27 og 28 indeholder Bestemmelser om Tilskud til Indretning af Lokaler for Ungdomsskoler, der dels svarer til Reglerne for Tilskud til tekniske Skoler og landbrugsfaglige Ungdomsskoler, dels bygger paa Folkeskolelovens almindelige Tilskudsregler.

Jeg anbefaler ogsaa dette Forslag til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Henry Hansen: Med stor Glæde hilser vi fra vor Side Lovforslaget om Ungdomsskoler for den ufaglærte Ungdom. Med denne Lov opfyldes et Krav, som vi fra vor Side tidlig rejste og aldrig tabte af Syne. Ganske vist er det jo saadan, at Lovforslaget ikke opfylder alle vore Ønsker, ja, paa et enkelt Punkt helt afviger fra det, vi havde ønsket, men der gøres her en Begyndelse, som der saa, naar Erfaringerne er indhøstet, kan bygges videre paa. Jeg vil derfor ogsaa gerne rette en Tak til den højtærede Undervisningsminister for Fremsettelsen af dette Lovforslag.

Den Del af Ungdommen, der her lovgives for, er den, der i Modsætning til de de unge, der gaar ind i Haandværk, Industri eller Handel som Lærlinge fra de unge Aar, intet fast Staaet faar. De ufaglærte beskæftiges som Bude og Arbejdsdrenge ved industrielle Virksomheder, Erhverv, de kun et kortere Aaremaal kan have, og hvorfra de senere maa søge over i andre Erhverv. I Modsætning til den Del af Ungdommen, der bliver Haandværker-, Handels- og Kontorlærlinge, og som faar en fortsat Undervisning paa de tekniske Skoler og paa Handelsskoler, faar den anden Del af Ungdommen, de ufaglærte unge, efter Udgangen af Barneskolen ikke senere nogen Undervisning. Samfundet slipper dem af Syne, og hvis man senere beskæftiger sig med dem, er det som Regel kun, naar man taler om, hvor daarlig Ungdommen er. Samfundets Samvittighed har ikke været ren med Hensyn til den Del af Ungdommen. Med dette Forslag finder der en Renselse Sted. Der rækkes en hjælpende Haand ud til disse unge, og det maa nu vise sig, om de vil modtage den, for de skal nemlig komme af sig selv. Ungdomsskolen bliver ikke obligatorisk. Ministeren er vejet tilbage fra at tage Skridtet helt ud. Fra Lærerside har man ogsaa fraraadet at gøre Ungdomsskolen obligatorisk, saa det er forstaaeligt, at Ministeren er blevet betænkelig. Bestemmende for Ministeren har det tillige været, at et saadant Lovforslag gerne skulde gennemføres i Enighed her paa Rigsdagen. Tilhængere af Frivillighedsprincippet er bange for Tvangsmomentet og vil overlade til de unge selv at bestemme, om de vil være med eller ej. Vil de ikke være med, faar det være deres egen Sag. For Lærernes Vedkommende er det, der har været afgørende for deres Stil-